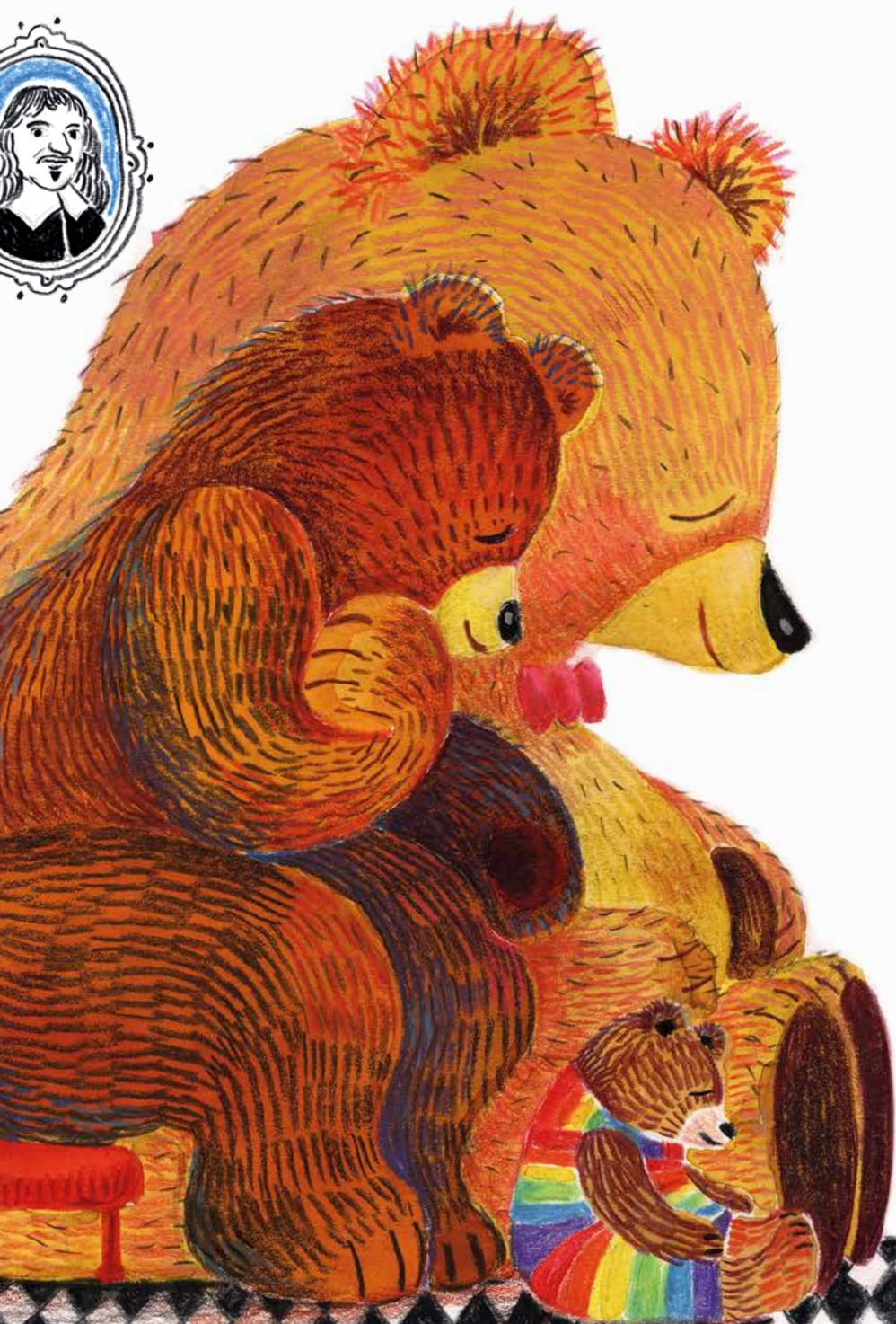

SAPKA, SÁL!

TÉLI VERSEK

Molnár Jacqueline rajzaival

TANDORI DEZSŐ

MEDVÉK A TÉLRE

Medvéink az idén is
felkészültek a télre.
Van mindene, és mégis:
a medve néha – mintha
félne...!
És ezért néha fél is.

Medvéink néha félnek a téltől,
azért készültek úgy föl.

A készülődés nagy dolog,
nem is megy tétlenkedve.
Tevékeny hát, sűrög-forog,
ha készül a télre, a medve.
Gazdát s idegent megmorog.

A fáradság megérte,
medvéink készek a télre.

S ha megkérdezzük a medvéket,
hogy sikerült ez ilyen jól,
azt felelik: „Ugye, az a lényeg,
hogy a medve mindig
GONDOL...”
Ebből az okos: érthet.

Mire gondol? Be nem fejezte,
mert elaludt télre a medve.

ESZKI MÓKA

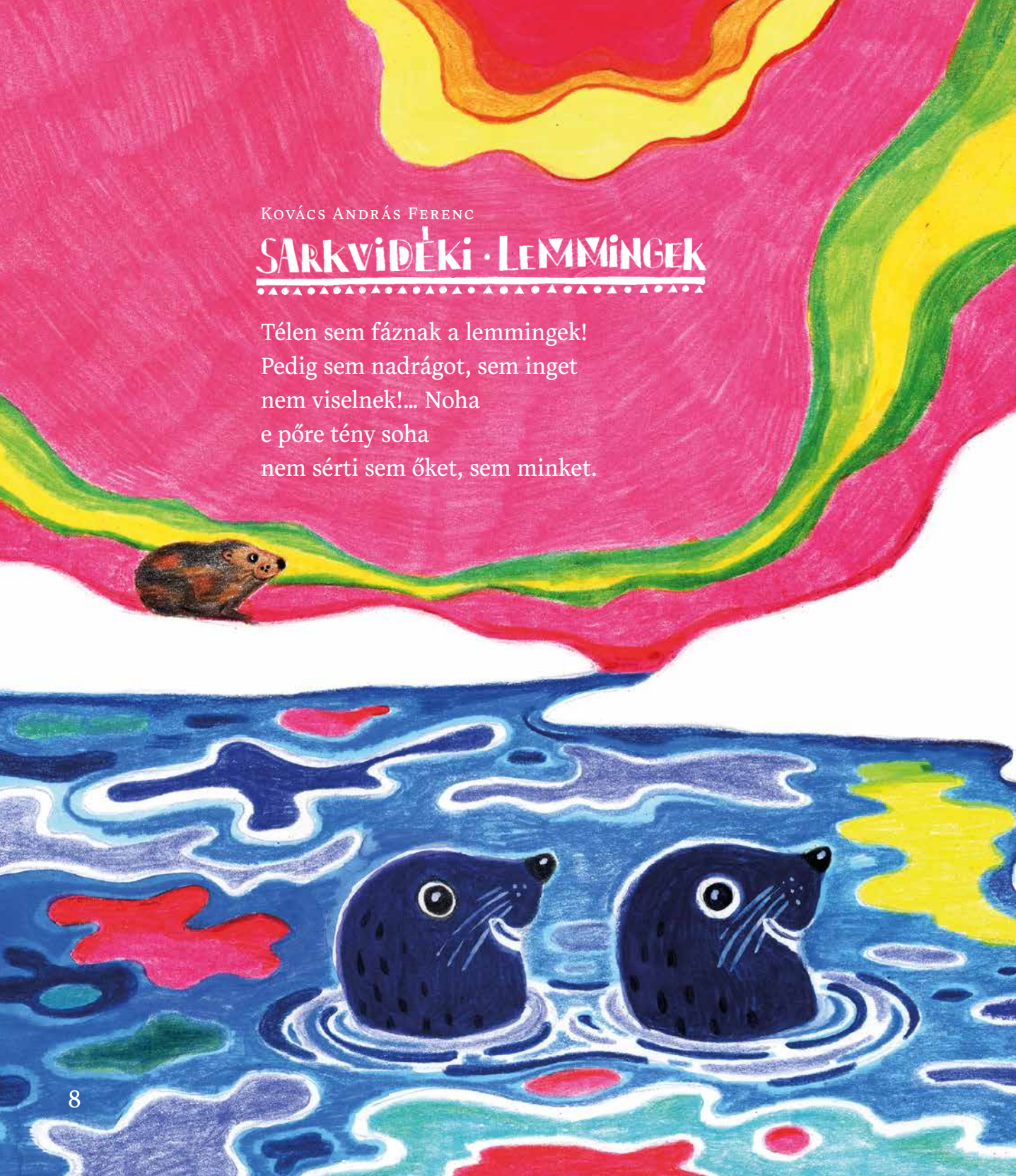
• • • • •

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

JÉGVILÁG

Egy jéghegyen három medve
csúszkál félig megdermedve.
Mindnek oly fehér a szőre,
hogyan tudni egyelőre:
melyik jéghegy, melyik medve,
melyik mászkál megdermedve?
Hómezőkön karcos szél dúl...
Jéghegy dörög: dirdör-dérdúr.
Medve koppan: kipp-kopp, kipp-kopp.
Hófúvás főd minden titkot...
Csúszkál három jegesmedve
egy jéghegyen megdermedve.

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

SARKVIDÉKI · LEMMINGEK

Télen sem fáznak a lemmingek!
Pedig sem nadrágot, sem inget
nem viselnek!... Noha
e pőre tény soha
nem sérti sem őket, sem minket.

TAMKÓ SIRATÓ KÁROLY

ESZKIMÓKA

Grönlandban
egy
jeges tóban,
párás, forró
forrás mellett
fürdött egyszer
két szép
fóka.

A gleccserről
nézte őket
három
apró
eszkimóka.

Ebből
lett a
csuda
móka:
pengett a jég,
zengett a szél...
Táncolni kezd
a két
fóka.

Fütyült nekik,
dalolt nekik
a három
kis
eszkimóka.

Békességben
élt a
világ.
Az eszkimók
hahotáztak,
a fókák
bukfencet
hánytak.
Pengett a jég,
zengett a szél...
Grönlandban
a gleccserek közt
vígán így
eszkimókáztak.

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

RESZKET A ROZMÁR...

Morcos idő viharoz már,
reszket a jégen a rozmár,
zúzmara-fény agyarán,
míg magyaráz magyarán:
„Brrr...

Morcos idő viharoz már,
én vagyok itten a Rozmár,
ülök az Északi-sarkon,
vízbe fityeg le a farkom.
Brrr...

Mért vagyok én ez a Rozmár?
Morcos idő viharoz már,
ülök az Északi-sarkon,
vízbe hanyatlík a farkom.
Brrr...

Mért vagyok épp ez a Rozmár?
Fázom az Északi-sarkon,
morcos idő viharoz már,
vízbe fagy egyszer a farkom.
Brrr...

Én vagyok itten a Rozmár...
Fázom az Északi-sarkon...
Vízbe fagy éppen a farkom...
Morcos idő viharoz már...
Brrr!!!”

